

[Flygaard]

nogle muligheder i den kommende tid, når forslaget om den amtskommunale grundskyld kommer til behandling igen her i tinget. Så kan vi se, om fremskridtspartiet vil være med til at stemme for en højere amtskommunal grundskyld, således at indkomstskatten kan blive sat ned. Vi kan så også se, om fremskridtspartiet vil stemme for bortfald af nogle erhvervsmæssige tilskud, således at man kan få afprøvet i praksis, om fremskridtspartiet vil være med til at skabe grundlag for at nedsætte indkomstskatten.

Jeg vil også bede fremskridtspartiet forklare sig lidt nærmere i relation til de betragtninger, man tit og ofte har hørt fra fremskridtspartiets side om, at der kan gennemføres reallønsfremgang gennem en skattenedsættelse. Man kan selvfølgelig foretrække, at den offentlige sektor bliver mindre, og at den private sektor bliver større. Men det forhold, at man overflytter fra den offentlige sektor til den private sektor, giver jo i sig selv ikke baggrund for en reallønsfremgang. Den kan godt være ønsket i nogle tilfælde, men man skal ikke tro, at man bare kan gennemføre en skattenedsættelse uden at begrunde, hvor man vil hente en sådan skattenedsættelse henne.

Da det dagsordensforslag, der er fremsat af fremskridtspartiet, kun siger, at man vil nedsætte skatten, men ikke på hvilken måde man vil gøre det, vil jeg alene af den grund anbefale min gruppe, at man stemmer imod det.

Nymann (FP):

Hr. Villy Jørgensen sagde, at man som ansvarligt parti ikke kunne være med til at nedsætte skatten. Jeg tror, man efterhånden opfatter det sådan, at hvis man er et ansvarligt parti, er det næsten ensbetydende med, at vi skal have særdeles høje indkomstskatter, men jeg tror, alle vi, der sidder i denne sal, er fuldstændig klar over, at skatterne er for høje og i mange, mange tilfælde helt urimelig høje. Men vi er lige så sikre på, at ingen vil gøre noget ved det, og derfor er vi næsten sikre på, at den mølle, vi er inde i, vil blive ved med at male fremover.

Hvad sker der så? Der sker det, at befolkningen lever en skattemæssig tilværelse. Man køber hus ikke for at få et hus, men for at få fradrag. Når huset er ved at være betalt, lå-

ner man, for man skal låne for at få renter at trække fra i indkomstskatten. Og hvad køber man så? Man køber biler, man køber rejser, man køber både; alt sammen en belastning af vores valutabalance.

Hvad gør de erhverv, der har haft et godt år, og som fornemmer, der vil blive over-skud? De investerer i mere eller mindre nødvendige driftsmidler og øger dermed forbruget af vor valuta, for de ved, at det at spare op er døden, for så kommer skattevæsenet og plyndrer én. Derfor er det ligesom noget, der accelererer: man bliver ved og bliver ved, befolkningen garderer sig mere og mere, og derfor bliver der en større og større stilstand i initiativ, produktion og virkelyst. Det bliver et statisk samfund.

Hvis vi vil have en indsprøjtning i vores samfund, er der ikke andre muligheder end at lade menneskene få en større del af den frugt, de har tjent ved deres arbejde. Jeg tror ikke, det sker, og derfor vil vi komme længere og længere ud i vore valutaproblemer, i vore arbejdsløshedsproblemer osv. Vi ser det også tydeligt i, at der er en voldsom opbakning bag det, man kaldte fortidspensionering. Det skyldes, at alle ved, det ingen rolle spiller at gå 3.000–4.000 kr. ned i løn, for det er mindre end halvdelen, når det ses på skattemæssig baggrund.

Man ser også, at der er problemer med at få arbejdskraft på virksomheder. Selvfølgelig nægttes det fra alle sider, men alle, der har med virksomheder at gøre, ved, der er store problemer. Det er igen det samme: arbejdslønnen er så og så stor, det, man får i offentlige ydelser, er 10–20 pct. mindre, men når det går igennem skattemøllen, får de faktisk det samme for at gå derhjemme, og så er der ikke noget at sige til, at folk hellere vil sidde derhjemme end gå ud og lave et eller andet stykke beskidt arbejde og faktisk få det samme nettoudbytte ud af det. Derfor undergraver man faktisk befolkningens moral ved dette her. Det er muligt, at der vil være visse besværligheder forbundet med at lette for meget på skatten, men på den anden side tror jeg, det er den eneste mulighed, man har for igen at skabe dynamik og initiativ i befolkningen, og derfor må der ske en indsprøjtning af en eller anden art. Jeg tror, vi nu må prøve at tage indkomstskatten væk, for det har vi ikke prøvet endnu. Alt det andet, vi har prøvet, har ikke hjulpet en pind,